

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πισκ αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίου.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . . Δρχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φρχ. 10.
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Ο ΝΕΟΣ ΙΠΠΙΑΣ

Ἡ Βουλὴ τῆς μεγαλομάρτυρος Κρήτης τῇ εἰση-
γῆται τοῦ Νέου Ἰππίου παρεκκένευσεν νέον Γολγοθᾶν
ὅπου ἑκατοντάδες σταυρώσεων, καὶ λογιτισμῶν, καὶ
φραγκελώσεων ἐκτελοῦνται πρὸς δόξαν τοῦ 20οῦ αἰῶ-
νος, καὶ πρὸς διασκέδασιν τῶν εὐγενῶν Ἑσπερμένων
εἴτινες σάν ἄλλοι Κόδοροι ἀπεκδύονται τὴν Βασιλι-
κὴν γλαυμάδα ἵνα πρῶτοι δεχθῶσιν εἰς τὸ πολεμικὸν
στῆθος τῶν τὰ φοβερά πληγνύματα τοῦ ἀνθοπολέμου τῶν
θαυμασιῶν λουτρῶνων τῆς Εὐρώπης.

Ἀντὶ 300 χιλ. ὀρ. ὁ πολυκέφαλος αὐτὸς Ἰούδας,
ὅστις καλεῖται Βουλὴ Κρητῶν, παραδίδει τὴν ἐδοξο-
τίραν καὶ ἀνδρειοτέραν Νῆσον τοῦ Κόσμου δεσμίαν καὶ
μαστιγωμένην εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ποντίου Πιλάτου εἰς
τὴν τράπεζαν τοῦ ὁποίου ἐπὶ τότεν ἤδη χρόνον παρατί-
θενται καρδίαι Ἡρώων καὶ αἷμα Μαρτύρων καὶ Ἡ-
μιθέων.

Ὡ Πιλάτε ἀτεβὴ καὶ παμμίαρε ! ἀπὸ τὴν ἐλαχί-
στην ταύτην γωνίαν τῆς γῆς ἡμεῖς ἐκπληροῦντες κα-
θῆσκον μέγιστον καὶ ἱερὸν Σοὶ φωνοῦμεν τάδε . . .
« Μὴ χεῖρων τοῦ Πιλάτου φανῆς ! Ἀποῦ στήν καρ-
δίαν σου δὲν ὑπάρχουν παλμοὶ ἀνδρὸς καὶ δὴ Ἕλληνας,
ἵνα ὅσας χεῖράς σου κρατήσης τὸ Θεοῦσιον τουρέκι
καὶ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, τοῦλάχιστον πλῆνον τὰς
χεῖρας ταύτας εἰς τὴν καθαρτήριον λεκάνην τῆς ΠΑ-
ΡΑΙΤΗΣΕΩΣ, καὶ φῶνητον ἐνώπιον τῶν ὀρθοδόξων
αἰμοδόρων Αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν ἐκτεθλημένων ὀρ-
θοδόξων Βασιλέων τῆς Εὐρώπης ὅτι « εἰς τὸ ἐξῆς δὲν
γεμίζεις τὰς χεῖράς σου ἀπὸ αἵμα καὶ ὅσῃ ἀδικοσφα-
γμένων ἀδελφῶν. »

« Προῦτον εὖτω καὶ δὴ σήμερον, ἀλλωστε ἡ αὖ-
ριον θά Σε διδάξῃ ὅτι ἐλευσεται ἡμέρα, καὶ αὕτη
πλησίον ἐστὶ, καὶ ἦν αἱ σφαῖραι τῆς ἀδικίας, καὶ τὸ
πῦρ τῆς τυραννίας θά διαπεράτωσι τὴν αἰμοδόρον καρ-

δίαν σου καὶ θά μεταβάλλωσιν εἰς τέφραν ΤΟ ΕΡΓΑ-
ΣΤΗΡΙΟΝ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατασκευάζεις τὰς ἀλύ-
σεις, τὸν σίδηρον τῆς σφαγῆς, τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὰ
δάκρυα. »

Σεῖς δὲ ὦ Κρήτες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς
τί καρτερεῖτε ; ἡ Μήτηρ σας θορνεῖ, θορνεῖ καὶ ματτώ-
νει καὶ ὅτῃ μεγάλθυμα στήθη τῆς βαρὺν αἰσθάνεται
τὸν πόδα τῆς Τυραννίας,

Ἡ Κρήτη λυτίκομος καὶ ἀπηλπισμένη
Ὅτῃ γόνατα βίπτειται γὰρ νὰ φιλῇ
Τὸ μνημα τοῦ μέσα τοῦ κρύπτει λιοντάριος
Λιοντάρι τοῦ δολοφόνησε Τύραννος,
Τύραννος γυνὴς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μάννας
Ποῦ ἐγέννησε Πικλιολόγους καὶ Κόδορους.

Πῶς λοιπὸν ἀργεῖται ; αἱ σφαῖραι τῶν Τυράνων
καὶ ἡ προδοσία τῶν ἐξωννημένων δούλων τῆς Ἀρμο-
στείας σὰς ἐρόβιταν τότεν ὥστε νὰ ζωηθῇτε ὅτῃ καρ-
φενεῖα τῆς πόλεως ὅπου βασιλεύει Ἡ ΚΙΡΚΗ ΚΑΙ
ΟΙ ΚΗΦΗΝΕΣ ;

Κρήτες Κρήτες ! ἡ Ἑλλὰς ἐγέννα καὶ ἄλλοτε Ἰπ-
πίας καὶ Ἰππάρχους ἀλλὰ ἀγέννα συγχρόνως καὶ Ἀρ-
μοδιούς καὶ Ἀριστογείτονας καὶ Ἀλκμεωνίδας.

Ἔως πότε λοιπὸν τῶν ἀδελφῶν σας αἱ διαμαρτυρί-
αι καὶ ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος τῶν παλληκαριῶν τῆς Με-
γάλης σας Μητρὸς, καὶ τὰ δάκρυα καὶ ἡ ἀπελπισία
τῶν μητέρων καὶ θυγατέρων σας θά συγκινῶν τοὺς
λίθους, εἰς δὲ τὴν καρδίαν σας οὐδὲ ἓνα θά ἐγείρουν
παλμόν.

Πῶς μετὰ τόσας δηρώσεις μετὰ τόσους φόνους, με-
τὰ τοιαύτην καταστροφὴν, μετὰ τοσαύτην ταπείνωσιν
καὶ ὕβριν ἦν παθαίνει ἡ γλυκεῖα καὶ ὑπερήφανη Μάννα
σας, πῶς ἡμπορεῖτε νὰ ὑπάρχητε καὶ νὰ ἐξέρχησθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ ἐντροφαῖτε εἰς τὰ καρφενεῖα ;

Ἐντροπὴ ! ἐσοτὶ καρδοὶ καὶ ἡκαυτοῦνοι Κρήτες !
ἐγεροῦτε, ἐνεοῦτε !

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 55.Φ4.0014.Υ1.0023

Οἱ θράκες, ποῦ ἐτυνεύθησαν νὰ καθήνται ἐπάνω ἑστὰ ἐστὰ καὶ τοὺς τάφους τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας, εἶναι αἰσχρὸς νὰ σκονίζονται νῦν ἐστὰ ἀναπαυτήρια τῶν νταντῆδων καὶ ταμπέληδων τῶν Ἀθηνῶν, ἐγεροῦντε, τι περιμένετε; νὰ δολοφονηθῇ καὶ ὁ τελευταῖος ἀδελφός σας; θέλετε νὰ ἰδῆτε τῆς Κρητηκοπούλας νὰ τρέχωσιν ζητούται τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐνοίαν. . . . τῶν δούλων τῆς Ἀρμοστείας;

Ἀκόμη ἔχετε ὑπομονήν, ἔφηξε τὸ αἶμα μέτα ἑσάς εὐρείας φλέβας σας, καὶ μέτα ἑστὰ λεοντόκαρδα στῆθη σας ἀπελευθέρωσιν ἡ καρδιά σας.

Ἐμπρὸς τινάζετε τὰ μέλη σας καὶ σύσσωμοι ὅλοι τεθεῖτε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πορευθῆτε ὑπὸ τὰ Μέγαρά τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὰς πύλας, τῶν Ἀνακτόρων καὶ δηλώσατε σαφῶς καὶ ἀμετακλήτως ὅτι «ἡ ξυμπᾶ Βασιλεὺς καὶ Κυβέρνησις καὶ λαμβάνωσι μέτρα ἀμετα καὶ ταχέα, ἀποτελεσματικὰ καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν προαιώνιον καὶ δίκαιον πόθον ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἡ θνήσκετε ἐκεῖ φωνοῦντες ΑΠΟΘΑΝΗΤΩ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΩΝ.

Η ΕΝΙΑΙΑ

Οἱ πιτσινες καὶ τὰ θούρια ἄτινα ἔψαλλον καὶ ὁ τύπος καὶ οἱ ἐπίτημοι καὶ ὁ λαὸς εἰς τὴν πολυέρονον θαλασσοπόρον τοῦ πολυμηχανίου Περικλεοῦς ἤρχισαν νῦν νὰ μεταβάλλωνται εἰς ραγδαία φάσκειλα καὶ θερμῶδη συλλεκτικὴ τήρια.

Καὶ τοῦ καλυμματοφόρου Πρωθυπουργοῦ τὰ ἰδιόκτετα συμβούλια ἐνταύχισαν, καὶ τῶν σοφῶν ἐπιτροπῶν αἱ ἀκατάκυστοι διορθώσεις καὶ προσθαφαιρέσεις πομπόλογες ἤσαν καὶ διεραγῆσαν, καὶ τῶν συλλόγων τὰ ψηφίσματα καπνὸς ἦν καὶ διελύθη, καὶ ὅλα ὁμοῦ τὴν ἀνότην τοῦ λαοῦ κεφαλὴν μόνο παραγεμισμένην μετὰ λόγια ἀφῆκαν.

Καὶ δι' ὅλων αὐτῶν τρανώτατα ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ βίη οὐδέποτε φέρει κερπύς, οἱ δὲ πλούσιοι καὶ ἰσχυροὶ κίονες θὰ εἶναι ὑλόφρονες καὶ ψεύσται. Ποῦ λοιπὸν αἱ προσδοκίαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Λαοῦ;

Ὅπου μὲν δὲν ὑπάρχουσιν ἀποθῆκαι οἱ ἔμποροι ἐκμεταλλεύμενοι τὴν περίστασιν ταύτην, τῶν παραγωγῶν ὄντων ἐξηναχικισμένων νὰ πωλήσωσιν ἐνεκεν τῆς ἐνδεΐας, ζητούν νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὅλα αἱ ὑποχρεώσεις τῶν παραγωγῶν ὡς πρὸς τὸ ποιεῖν καὶ τὸ εἶδος τῆς σταθίδος, ἥτοι νὰ εἶναι καλλίστα ἐψημμένα, καθαροτάτη καὶ χωρὶς κονιούτων κτλ. Οὗτοι δὲ λήσαντες τὴν ὑπὸ τῆς Ἑνιάιας δοθεῖσαν τιμὴν προσφέρουσιν 80—90 δραχμὰς κατὰ χιλιόλιτρον ἐκ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀκριβεθῇ τὸ 10—20 0/0 ἀπὸ τὸ ὅλον καὶ ἄλλα τόσα ὡς ἐκ τῆς συνεισμενῆς αὐτοῖς ἀγυρ-

τῶν. Ὅπου δὲ εἰσὶν ἡ θὰ γίνωσιν ἀποθῆκαι οἱ κερματωμένοι ὑπάλληλοι δὲ νὰ μὴ χάσωσιν τὸ πρὸνύμιον τῆς βροδοκότητος καὶ λαδοχρησίας ὅπου κέρκηται ὁ Ἑλληὴν ὑπάλληλος, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῶν ἐμμέσων ἐξαναγκασμῶν καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν τεχνικητῶν, ὅλα ἐπὶ ἀνα-

φέρωσι τὸ πρῶτον, καὶ τοῦτου χειρὸν, καθέστως, οὕτως ὥστε ἐν ᾧ θὰ νομίζῃ ὁ χωρικός ὅτι πῶλεται πρὸς 135 δραχμὰς νὰ πωλῇ τῶντι πρὸς 70.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐπειδὴ τὸ μέλλον εἶναι ἀδύνατον ἐρωτῶμεν διὰ τὸ πρῶτον.

Τίς θὰ ἀποζημιώσῃ νῦν ὅσους ἐκ τῶν παραγωγῶν ἐπώλησαν εἰς τιμὴν ἐλάσσονα τῆς ὑπὸ τῆς Ἑνιάιας δοθεῖσης;

Καὶ ἐρωτῶμεν ἀκόμη, ἡ Κυβέρνησις ἥτις μετὰ τόσην σοφίαν καὶ δραστηριότητα ἐνήργησεν ἀποφασίσασα, πάλιν ἐντέχνως, καὶ ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης νὰ θέσῃ τοῦτο, καθ' ἃ κερδοκλήσασα τὴν θέσιν τοῦ ἔθνους, δατὶ ἐπίσης δὲν ἐξηκολούθησεν δραστηριῶς καὶ ἐντέχνως νὰ ἐνεργήσῃ, παρὰ τῶ πολυμηχανίῳ Ἀναδόχῳ, ὥστε ἤδη νὰ ὑπάρχουσιν ἀποθῆκαι ὅπου δαί; (δὲν εἶναι δὲ δικαιοσύνη ὅτι ἡ ἀνεργεία τοιούτων δὲν ἦτο δυνατόν ναυαγῇ ἀπὸ ἡτο δυνατόν ἡ ἐννοικήσις ἥτις ἄλλωστε ὅπως γίνεται σήμερον ἡδύνατο νὰ γίνῃ καὶ πρὸ μηνὸς ἢ πρὸ μηνῶν).

Καὶ ἐρωτῶμεν σέως Κύριε Περικλεοῦς, ὦ Σώτερ τῆς Πατρίδος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ πρὸς τὸν Λαὸν ἀγάπη φθάνει εἰς τὸ ζεῖν, πῶς διάβολο δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Ἑνιάιας ἐλλείπει ἀποθηκῶν καὶ ὑπαλλήλων θὰ εἶναι ἀδύνατος τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἄλλος Ἀχιλλεὺς ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Βουλευτῶν Ἀρχιδῶν ἠπειλάει, ὅτι ἐν δὲν Σὺ δωθῇ τὸ γέρας, ἡ μῆνις σου θὰ γίνῃ αἰτία λιμοῦ, σεισμοῦ, κατὰποντισμοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς νῆος.

Ἀλλ' εἴχες δικαίον διότι ὡσημέραι ἀποδεκνύεται ὅτι εἰς τὴν ναὺν ταύτην ἐπιβαίνουσιν αἱ βλακέστεραι τῶν θνητῶν, ἀπὸ καὶ μετὰ τέσσαράκοντα ἔτων συνεχῆς ὑποσχέσεις καὶ ψεύδη κατὰθυσιν ἀκόμη νὰ πιστεύωσιν εἰς Τετλοφόρους καὶ Κυβερνήτας καὶ Βουλευτάς καὶ πρὸ πάντων Χρηματιστὰς καὶ Τραπεζίτας, ἐν ᾧ ἔπρεπε ἡ μὲν ναὺς νὰ μεταβληθῇ εἰς Πότὲμιν, αἱ δὲ ἐπιβάται νὰ θέσωσι πῶρ ὅχι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ὁποίας ὠνευεῖται ὁ Ἑσπεμμένος Ρήτωρ κατὰ τὸ κοινοκρατικὸν ἔτος τοῦ 1897, ἀλλὰ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῶν Μεγάρων καὶ Ἀνακτόρων σας.

Ἄς ἴδωμεν ἕως πότε θὰ παίζετε τὸ ὄρατον αὐτὸ μπουσουλότο, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποῦ εἶναι εἰκοστὰς Μεγάρων καὶ Ἀνακτόρων διὰ τοὺς παρὰσημοφορεμένους καὶ ὑψηλοβάθμους μεγαλόους κλέπτας, νοσογόνους δὲ καὶ βρωμερὰ τρώγλη διὰ τὸν Λαόν.

Φροντίσατε ἐφ' ὅσον εἶναι καιρὸς ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀδικροῦς καὶ πλεονεξίας σας δώσετε δουλοὺς εἰς χεῖρας ἀνηλπισμένων, διότι τότε τὸ κακὸν θε εἶναι γενικόν, καὶ ἀδιόρθωτον, ἐν Ἑλλάδι δὲ δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε μυριάδες σωματοφυλάκων καὶ αὐτοκρατορικῶν φρουρῶν, οὔτε στρατεύματα μισθωτὰ, οἱ δὲ πυροσβέσται εἰσὶν ἄδικοι καὶ ὀλίγοι.

«Εἴπαμεν καὶ ἐλαλήσαμεν καὶ ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν».

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΜΑΣ

Οὐδεὶς Ἑλλήν ἐκτὸς ἂν οὗτος καλεῖται Ἐριάλτης Ἡβάριας, ὁποῦ ὅστις μετὰ εἰς τὸ στῆθος του νὰ μὴ αἰσθάνῃ τὸν πόνο καὶ τὴν ἰσχυρὰν δόλιν.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

εἰς τὴν περίεττῃ ὁ δύστηνος Κρητικὸς Λαός. Τίς εἶναι τὸν σκληρὸς ὥστε νὰ ἐλάβῃ τοὺς ἀδελφούς του ὅπλι-
ζομένους καὶ ἀλληλοσπαρτισμένους καὶ νὰ μὴ αἰσθανθῇ
πλήρῃ τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς κατα-
στάσεως ταύτης ;

Ἡ κατὰ καθῆκον λοιπὸν αὕτη συναίσθησις ὥπλι-
σεν τὴν ἡμετέραν καρδίαν καὶ κατεβάλλαμεν πάντα δυ-
νατὸν κόπον καὶ προσπάθειαν ἵνα σύσσωμος ὁ Ἑλληνι-
κὸς λαὸς ἐν πανόρμῳ συλλαλητηρίῳ ἐκδηλώσῃ καὶ
πρὸς τὴν Εὐρώπῃ καὶ πρὸς τὴν Ἐπίσημον Ἑλλάδα
τὴν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν του· καὶ τῶντι κατὰ τὴν
1 ἰαν. Αὐγούστου ὁ Λαὸς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνελ-
θὼν ἐν ταῖς στήλαις τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς δι' 20,000
στομάτων ἐρώνησεν «Ζήτω τὸ Θέριπτον, Ζήτω ἡ ἔκωσις,
Κατάρρα καὶ ὄνειδος εἰς τοὺς ἀντισταμένους εἰς τὴν ἱε-
ραν ταύτην καὶ προαιώνιον ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνος».

Κατὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐκείνην στιγμὴν καθῆκον μᾶς
ἐπεβάλλετο ἀφοῦ τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήτῃ τοῦ Λαοῦ ὄνο-
μαστὶ ἐκλήθημεν ἐπανειληγμένως νὰ ἀνέλθωμεν ἐπὶ τοῦ
βήματος, νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν θέλησιν ταύτην καὶ
νὰ εἰπώμεν ὅσα ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἰδική μας
καρδία διέτασεν, καὶ ὅσα ἡ κρίσις μας ὡς ἐκ τῶν γε-
γονότων ἐπέβαλλε· ὁ δὲ Λαὸς ἀκράτητος ἀπὸ ἐπιδοκι-
μασίας καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐπεκρότησεν ὅσα εἰπώμεν.

Καὶ ὅμως ἡ ἐξουσία ἀτεθεῖσα καὶ ἐνώπιον τῆς ἀ-
ληθείας ἦν ἤκουσε μὲ τὰ ἴδια της ὦτα, καὶ περιρρο-
νῶσα τὴν γνώμην ὁλοκλήρου λαοῦ, πρῶτον μὲν προ-
σπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Λαὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
δικαιωμάτων του καὶ ὀλίγου δεῖν νὰ προκαλέσῃ νέα Εὐ-
αγγελικά ἐπεισόδια, καὶ δεύτερον ζητεῖ νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα
βέβηλον ἐφ' ἡμῶν ὅπερ μὴ δυνηθεῖτα νὰ πράξῃ ἐξαπο-
στέλλει λεγεῶνας ἀτυνομικῶν κατακλυστάντων Ἀθῆνας
καὶ Πειραιᾶ ζητοῦσα τὴν κεφαλὴν μας ἐπὶ πῖνακος.

Ἀλλὰ γιατί Κύριε Διευθυντά ; γιατί ὦ Ἑλλην
ἀξιοματικῆ ἡ τότε μανία κατὰ τῶν ἐκτελούντων τὸ
καθῆκον των Ἑλλήνων Πολιτῶν ;

Μὴ ὑπάρχοντος ἐγκλήματος οὐδὲ ἐξυβρίσεως διότι
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλος ὁ Λαὸς θὰ ἦτο ὑβριστῆς
τῆς Βασιλείας ἅτε ἐπιδοκιμάσας τὰ ὅσα ἡμῶν λεγέ-
νται, καὶ τότε τοῦτο θὰ ἦτο σημεῖον ὅτι εἶχε δίκαιον !
καὶ ἐπομένως καὶ Σεις καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐάν τῶντι
εἴσθαι Ἑλλήνες ὠρεῖσθε νὰ γίνητε ἀντιδυναστικοί . . .

. . . . Μὴ λοιπὸν ὑπαρχούσης ἐξυβρίσεως διατὶ μᾶς
καταδιώκετε καὶ μᾶς ἀπομονοῦτε ἐπὶ δύο ἡμέρας ;
Διὰ νὰ ἐπιτύχητε τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν τῶν
ὕψηλοβάθμιων ἢ διὰ νὰ ἐγείρητε τὴν περιφρόνησιν καὶ
τὴν χλεύην τῆς Κοινωνίας ἐναντίον Σας ; Νομίζετε
ὅτι εἶναι δικαίωμα σας νὰ καταπατήτε τὴν ἐλευθερίαν
τοῦ πολίτου καὶ νὰ περιφρονῆτε τὰ συνταγματικὰ δι-
καιώματα τοῦ Ἑλληνος διότι σᾶς ἔλθε ὁρεῖσις νὰ εὐ-
χαριστήσῃτε Αὐλὰς καὶ Χλαμιδοφόρους ; Ἀλλὰ τότε
δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι δημιουργεῖτε ἀναρχίαν καὶ ὅτι
παρασκευάζετε νέους Μπερσέδες καὶ νέους Καζέριους ;

καὶ τότε, τίς ἐκ τῶν δύο θὰ εἶναι ὁ ἀναρχικὸς ; ὁ κα-
λὸς καὶ αἰσθηματίας πολίτης ἢ ἡ ἄφρων καὶ τυραν-
νοῦσα ἐξουσία ;

Ἐ Κύριοι εἶναι καιρὸς νὰ παύσητε τὰς αὐθαιρεσίας
καὶ τὰς ἀυλοκολακίας ! ἐν Ἑλλάδι ἀναρχικοὶ δὲν ὑπάρ-
χουσιν, ἐστὲ βέβαιοι ὅμως ὅτι θὰ δημιουργήτῃ τοιοῦτος
ἡ θρασύτης σας καὶ ἡ ἀφροσύνη σας.

Ἡ ἡμετέρα καταδιώξις μᾶς ἐγέννησεν τὰς τοιαύτας
σκέψεις τὰς ὁποίας σᾶς γράφωμεν μὲ τὴν πεποθησιν
ὅτι θὰ ὠρελήσουν καὶ θὰ διδάξουν καὶ τοὺς ὕψηλά
ἱσταμένους καὶ ἀδιαφοροῦντας, καὶ τοὺς χαμηλὰ ἀυλο-
κόλακας καὶ παρανομούντας.

ΛΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

« ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ »

Αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 8ην μ. μ. ἀνοίγει τὰς
πύλας τοῦ τοῦ Λαϊκῶν τοῦτο Σχολεῖον εἰς τὸ ὅποιον καὶ
ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος, τότε ἐδιδάχθησαν ὠφέλιμα θέ-
ματα καὶ εἰς τὸ ὅποιον καὶ κατὰ τὸ παρὸν θὰ ἐξακολου-
θήτῃ ἡ Διδασκαλία παντὸς ὅτι συμβάλλει εἰς τὴν πρό-
δον καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς Κοινωνίας μας.

Ἐναρξιν διδασκαλιῶν ποιήτεται ὁ κ. Μαρῖνος Ἀν-
τύπας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προσκαλεῖται ὁ Λαὸς τῆς
Πόλεως ἵνα σύσσωμος προσέλθῃ καὶ ἀκούσῃ ποῖα ἡ αἰ-
τία τῆς ἐρημώσεως τοῦ ἄλλοτε ἀκμάζοντος Ἀργосто-
λίου, ποῖα τὰ μέσα τῆς παρεμποδίσσεως τοῦ φοβεροῦ
τούτου κακοῦ, πῶς δύνανται οἱ ὀλίγοι νὰ σώσουν τοὺς
πολλοὺς σωζόμενοι πρῶτον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, καὶ πῶς τὰ
εἰσοδήματα τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος διατιθέμε-
να ὅπου δεῖ θὰ ἐπαναφέρωσι ἐν τῇ Πόλει μας τὴν ἀ-
ποθανοῦσαν Ναυτυλίαν καὶ τὸ ἀπολεσθὲν ἐμπόριον σὺν
δὲ θὰ δημιουργήσωσι Βιομηχανίαν καὶ ἐπομένως εὐημε-
ρίαν καὶ πολλαπλασιασμὸν κατοίκων.

Εἰσόδος ἐλευθέρᾳ εἰς ἄρρενας καὶ θήλειαι.

ΔΗΛΩΣΙΣ,

Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς Πολίτας καὶ τὰς Πολί-
τιδας οὐ μόνον τῆς Κεραλληνίας ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ εἰσέτι βιοῦντας, ὅπως,
πᾶν παράπονον ὅπερ ἔχουσι κατὰ τῶν ἐξουσιῶν ἢ τῶν
ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, οἰοῦντο καὶ ἂν ὥσιν οἱ ἰσχυ-
ροὶ οὗτοι, καθιστῶσιν εἰς τὴν « Ἀνάστασιν » τοῦτο
γνωστὸν.

Πρὸς δε δηλοῦμεν ὅτι οἰονόησθε ὄργανον τῆς ἐξου-
σίας ἢ οἰονόησθε ἰσχυρὸν, οὐδὲ τὸ Ἑλλήρου ἐξαιρουμέ-
νου, ἠθέλαμεν ἀντιληφθῇ παρανομοῦντα ἢ παραλείποντα
τὸ εἶναι τοῦ καθήκοντος, ἐν μὲν ὅτι τὸν ἐκείνου ἀντι-
σία, ἀλλ' οὐδὲ θὰ τὸν σέβασθωμεν καὶ ὁλοκληρίαν οἰ-

ανδρήποτε ηλικίαν και ἂν ἔχη και εἰς οἰονδήποτε γένος και ἂν ἀνήκει.

Ταῦτα διὰ νὰ λείπωσι τὰ παράπονα.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

« Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ».

(Ματθαῖος Ζ'. 12)

Καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν ἐργάται περισσότεροι ἀπὸ χίλις ἑκατομμύρια. Αὐτοὶ παράγουν ὅλο τὸ ψωμί, ὅλα τὰ εμπορεύματα, πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν συντήρησιν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν περιουσίαν ὅλου τοῦ κόσμου. Καὶ ὅμως αὐτοὶ δὲν ἀπολαμβάνουν ἀπὸ ὅλα ὅσα παράγουν, ἀλλ' οἱ πλούσιοι καὶ οἱ κυβερνήσεις.

Ὁ ἐργατικὸς κόσμος ζῇ διαρκῶς εἰς τὴν δυστυχίαν, τὴν ἀμάθειαν, τὴν δουλείαν καὶ περιφρονεῖται ἀκριβῶς ἀπὸ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐνδύει, τρέφει, τῶν ὁποίων κατὰ σκευάζει τὰ σπήτια καὶ τοὺς ὁποίους ὑπηρετεῖ.

Ἡ γῆ, ἀντὶ νὰ ἀνήκει εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, δισις τὴν καλλιέργειαν, ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν τὴν καλλιεργοῦν. Τοῦτου ἕνεκα ὁ ἐργάτης ἀναγκάζεται, ὅπως ζῆσιν, νὰ ἐκτελέσῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτοῦ οἱ κύριοι τῆς γῆς. Ἐὰν δὲ ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν γῆν καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὰ ἐργαστήσια καὶ τὰ τεχνουργεῖα, τότε γίνεται δούλος τῶν πλουσίων, εἰς τοὺς ὁποίους πλέον ὀφείλει ὅλην τὴν ζωὴν του, ἐργαζόμενος δέκα, δώδεκα, δεκατέσσαρες καὶ πλέον ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον. Καὶ τί ἐργασίαν; Μονότονον, ἀηδὴ καὶ συνήθως ἐπὶ κίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ κακορθώσῃ ἐπὶ τέλους νὰ κερδίξῃ ἐν τῇ δυστυχίᾳ τὸν ἄρτον του, καλλιεργῶν τὴν γῆν διὰ λογαριασμὸν του, ἢ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, τότε καὶ πάλιν σὲν τὸν ἀφίνοσιν ἡσυχον τοῦ ζήτουσιν φόρους, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐπὶ δύο, τρία, τέσσαρις καὶ πάντα εἰς μερικὰ κράτη ἔτι καὶ τὸν ἀναγκάζουν νὰ πληρώσῃ ἰδιαιτέρους φόρους διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ πᾶν τὸ εἰσόδημα τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐκαλλιεργᾷ, χωρὶς νὰ πληρώσῃ δι' αὐτὴν ἐνοίκιον, ἢ νὰ κάμῃ κάμμιαν φράξιν ἀπεργίαν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἄλλους ἐργάτας νὰ τοῦ πάρουν τὴν θέσιν του, ἢ ν' ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, τότε ἀποστέλλουν ἐναντίον του ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα τὸν βλαπτεῖ, τὸν φονεύουν, καὶ διὰ τῆς βίας τὸν ὑποχρεώνουσι νὰ ἐργάζῃται καὶ νὰ πληρώσῃ φόρους, ὅπως πρότερον.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ βίος τῶν ἐργατῶν ὅλου τοῦ κόσμου, βίος οὐχὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φρονητῶν ζώων τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦσι καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του νὰ κάμωσιν οὐχὶ ὅ,τι εἶνε εἰς αὐτοῦς ὠφέλιμον, ἀλλ' ὅ,τι εἶναι χρήσιμον εἰς τοὺς κυρίους των, ἢ ὅπως, ὡς ἀνθρώπων, τοὺς δύνανται τῶν μὲ-

νον τροφῇ, καὶ τὸς ἐνδύματα καὶ ἀναπαυσιν, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐργάζωνται ἀκτακτικῶς. Ἄν ὁ οἱ ὀλίγοι, ἐκείνοι δηλαδὴ οἵτινες εἶνε κύριοι τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ καὶ κακοποῦνται πᾶν ὅ,τι αὐτοὶ παράγῃ, ζῶσι χωρὶς νὰ κάμωσιν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ σπαταλοῦν ἀνωφελῶς καὶ ἀνηθικῶς τὴν ἐργασίαν τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἐργατῶν.

Τοιοῦτοτρόπως δὲ ζοῦν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Κίαν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Ἀφρικὴν, παντοῦ. Πῶς δὲ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο; Καὶ πῶς πρέπει νὰ θεραπευθῇ τὸ κακὸν αὐτό;

Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι ἐκείνοι, οἵτινες κατέχουσι τὴν γῆν χωρὶς νὰ ἐργάζωνται καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσῃ τὴν γῆν εἰς τοὺς ἐργάτας, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες κατέχουσι τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας, δηλαδὴ τὰ ἐργαστήσια καὶ τὰ τεχνουργεῖα καὶ ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσι κτήρια τῶν ἐργατῶν ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ μόνος ὑπεύθυνος τοῦτου εἶναι ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἔχει ὀργανωθῇ ἡ κοινωνία καὶ ὅτι πρέπει τὰ πράγματα ν' ἀλλάξουν ἀπὸ θεμελίων.

Εἶναι τοῦτο ἀληθές; Ἀς τὸ ἐξετάσωμεν:

Β'.

Πρὸ πάντε ἐτῶν, ὅταν ἐγένετο ἡ στέφισ τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου τοῦ Α'. ὑπεσχεσάντο ὅτι θὰ ἐδίδον εἰς τὸν Λόρον ἕνα μέγα συμπόσιον δωρεάν με κικίρι, μπύραν καὶ ζακίτσον. Ὁ λαὸς ἄρχε τὸ ἡμεῖς ἐτρεσε κατὰ χιλιάδας εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐγένετο ἡ διακομὴ τῶν τροφίμων, καὶ ἀπετέλεσαν ἕνα κινούμενον τεράστιον ὄγκον ἀπὸ ἀνθρώπων. Ἐκείνοι ποῦ ἦσαν ὀπίσω ἀνεποδογυρίζον ἐκείνους ποῦ εὐρίσκοντο ἐμπρός, οὗτοι πάλιν ἀνεποδογυρίζοντο ἀπὸ τοὺς ἐχόμενους κατόπιν καὶ τοιοῦτοτρόπως ὅλοι τοὺς μὴ βλέποντες τὴ συνάγειν ἐμπρός των, ἐσπρώχοντο, ἐσφιγγοντο καὶ ἐρίνοντο κορυδαί. Οἱ ἀδύνατοι σωματικῶς ἐρίπτοντο κάτω ἀπὸ τοὺς δυνατωτέρους, οὗτοι δὲ πνευόμενοι ἀπὸ τὸ σφίγγεσθαι καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀέρος, ἐπιπτον κάτω καὶ αὐτοὶ καὶ κατεπτοῦντο ὑπὸ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἄλλοι ἐσπρώχον ἐξέπιπτον καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ σταματήσωσι. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπέθκον ἀπὸ ἀσφυξίας χιλιάδες ἀνθρώπων, νέοι, γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Ὅταν ἐγέναν ἡσυχία, ἤρρισαν καὶ συζητήσεις διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν δυστυχημάτων. Καὶ οἱ μὲν εἶπον: « Ὑπεύθυνος εἶναι ἡ ἀστυνομία »· οἱ δὲ: « Ἐκείνοι ποῦ ὀργάνωσαν τὸ συμπόσιον τοῦτο » καὶ ἄλλοι: « Ὁ Τάξος » ὅστις ἐτέταξε τὴν ἀνάστητον ταύτην ἐορτήν ». Ὁ Καθένας δηλαδὴ κατηγόρησεν ὅλους, ἐκτός τοῦ ἑαυτοῦ του. Καὶ ὅμως εἶναι φανερότατον ὅτι μόνον ὑπεύθυνοι ἦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ ὅποιοι διὰ νὰ πάρουν πρῶτα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀλίγα γλυκύσματα καὶ νὰ πῶν ἐν ποτήριον μπύραν, ἐσπρώχον χωρὶς νὰ προσέχουν καθύλου ἐν ἐσφιγγῇ καὶ ἐσπρώχον τοὺς ἄλλους.

Τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ με τοὺς ἐργάτας. Πᾶν θαλαμίσκωνται, καταπιέζωνται καὶ κατὰ τοῦτο δούλοι, τοῦτου αἰτίας εἶναι αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι, οἵτινες, δι' ἐν ἐλάχιστον κέρδος, κατὰ σπέρμα καὶ τὰ ὀνόματα των τῶν καὶ ἐκείνων τῶν ἀδελφῶν των.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ